

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ

(Esperando a los bárbaros)

**Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΥΦΑΝΤΗΣ, Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ
ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΣΤΟ “EL CULTURAL” ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ “EL MUNDO” (Παρασκευή, 10 Ιουλίου, 2015).**

ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

ΕΡΩΤΗΣΗ 1: Πώς φτάσαμε σ' αυτή την κατάσταση; Τί συνέβη και βρεθήκαμε σ' αυτή τη δραματική κατάσταση, πολιτική, οικονομική και κοινωνική;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η Δυτική Ευρώπη, μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, υπήρξε η βιτρίνα του καπιταλισμού, ώστε μέσω αυτής ο καπιταλισμός να αναχαιτίσει τη ροή προς την Σοβιετική Ένωση και τον κομμουνισμό.

Σ' αυτή την «καλή Ευρώπη» μπήκαμε ως εταίροι, και κάναμε την Ε.Ε., διότι πιστέψαμε στα λόγια των προτεργατών, ότι αν είμαστε σ' αυτήν, τα ανατολικά σύνορά μας (ημών των Ελλήνων), θα γίνονταν και σύνορα της Ε.Ε., οπότε θα τελειώναμε μια για πάντα, με τον προαιώνιο διεκδικητή της σκλαβιάς μας, τον τουρκικό ιμπεριαλισμό, που μόλις είχε κάνει μια βάρβαρη στρατιωτική επέμβαση στην Κύπρο.

Συνάμα δε, έχοντας νωπή πίσω μας μιαν εφτάχρονη δικτατορία, πιστέψαμε (όπως μας είπαν οι τότε πρωτεργάτες), ότι εντός της Ε. Ε., θα είχαμε εξασφαλίσει την δημοκρατία, την οικονομική ευρωστία και σε κάθε περίπτωση, την αλληλεγγύη.

Τίποτε από αυτά δεν τηρήθηκε. Οι ισχυρότερες δυνάμεις της Δύσεως δημιουργούσαν οξύτατες εντάσεις στο Αιγαίο, ώστε να είμαστε αναγκασμένοι ν' αγοράζουμε όπλα από αυτές, ακριβά κι άχρηστα, μα επιβεβλημένα από ανθρώπους που στη συναλλαγή έπαιρναν γερές μίζες.

Όσο για την αλληλεγγύη, φρόντισαν με τους εδώ συνεργάτες τους-κυβερνήτες, να δημιουργήσουν ένα τεράστιο χρέος, (ερήμην του ελληνικού λαού) που δεν το φόρτωσαν βεβαίως στους συνεργάτες τους, αλλά στον λαό.

Και βεβαίως, όπως όλοι το βλέπουν πια, η Δυτική Ευρώπη και συνάμα η Ε.Ε., μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης, δεν είχε πλέον κανένα λόγο να είναι η βιτρίνα του καπιταλισμού, κι έγινε σταδιακά εικόνα και ομοίωση της μητρόπολης του καπιταλισμού, των ΗΠΑ. Επέστρεψε στις πολιτικές των αρχών του 20ου αιώνα, με την Γαλλία και κυρίως τη Γερμανία ολοένα να δυναμώνουν εις βάρος των μικρότερων χωρών, έχοντας τάσεις αποικιοκρατικές που σήμερα έφτασαν πια στο σημείο να μην φοβούνται να τις φανερώσουν.

Η Γερμανία πλέον δεν είναι εταίρος (φίλος), αλλά προστάτης των εταιριών της που διαφθείρουν κι εξαγοράζουν κυβερνήσεις, πιστεύοντας πλέον όχι στο δίκιο κάθε

λαού, αλλά μόνο στο δίκιο του ισχυροτέρου. Σκεφτείτε ότι, ως ναζιστική Γερμανία, πήρε αναγκαστικό δάνειο από την Ελλάδα, που είναι μεγαλύτερο από το σημερινό υποτιθέμενο χρέος της Ελλάδας, και αρνείται να το επιστρέψει, εφαρμόζοντας το δίκιο του ισχυροτέρου. Συνάμα δε, ως ναζιστική κατοχή κατέσφαξε χιλιάδες αμάχους, έκαψε τα μισά χωριά της χώρας μας, και ποτέ δεν μας αποζημίωσε, ενώ όλους τους άλλους λαούς τους αποζημίωσε. Μόνο την Ελλάδα δεν αποζημίωσε. Μόνο την Ελλάδα, από την οποία σήμερα ζητά την κεφαλή της επί πίνακι. Κι ενώ αυτή είναι η πραγματικότητα, αποκρύβουν την αλήθεια από τον Γερμανικό λαό και ούτε λίγο ούτε πολύ κατασυκοφαντούν τον λαό μας, παρουσιάζοντάς τον ως παράσιτο που απαιτεί να τρέφεται από τον Γερμανό φορολογούμενο. Μια τερατώδης διαστρέβλωση της πραγματικότητας.

Τι έγινε λοιπόν η Ε.Ε. των ιδρυτών της; Εξαφανίστηκε. Μόνο οι αριστερές δυνάμεις της Ευρώπης πιστεύουν ακόμη σ' αυτήν. Γι' αυτό και οι αριστερές δυνάμεις θεωρούνται πλέον επικίνδυνες για τον αποικιοκρατικό ρόλο που ήδη παίζουν οι πιο δυνατές οικονομικά δυνάμεις της Ευρώπης.

Και βεβαίως η πλέον επικίνδυνη αριστερή δύναμη αυτή τη στιγμή θεωρείται από τους αποικιοκράτες-τοκογλύφους, η αριστερή δύναμη που στην Ελλάδα κατάφερε να γίνει κυβέρνηση. Επικίνδυνη διότι προερχόμενη όντως από τον λαό κι εκφράζοντας τον λαό, δεν υπηρετεί σώνει και καλά το δόγμα του «ανήκωμεν εις την Δύσιν». Μια Δύση που μας θέλει μαζί της πλέον μόνο για ν' αποδυναμώνει συνεχώς τον ανυπότακτο Πούτιν. Κι όπως κατέστρεψε με οπλικό πόλεμο την Γιουγκοσλαβία, θέλει να καταστρέψει εμάς με οικονομικό πόλεμο.

Η αριστερή κυβέρνηση όπως εγώ αντιλαμβάνομαι κι όπως ο λαός αντιλαμβάνεται, δεν είναι σώνει και καλά προσκολλημένη στο δόγμα «ανήκωμεν εις την Δύσιν». Προέχουν τα συμφέροντα, η ζωή, η ύπαρξη του λαού μας. Έτσι, «ανήκωμεν εις την δύσιν» εάν μέσα σε αυτήν εξασφαλίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, η εθνική κυριαρχία, η Δημοκρατία, η αλληλεγγύη, η οικονομική ευημερία και ο αλληλοσεβασμός. Αν αυτά δεν εξασφαλίζονται μπορούμε να αναζητήσουμε τη σωτηρία στην γη μας, στη θάλασσά μας, στον ήλιο μας, στον επίγειο και ορυκτό πλούτο μας, στις δυνάμεις του λαού μας και ΣΕ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΣΕΒΟΝΤΑΙ.

Αυτά γνωρίζοντας οι δυνάμεις της Δύσης, θέλουν, εκβιάζοντάς μας πολλαπλώς, να μείνουμε μ' αυτές, έστω και ως σκλάβοι, έστω και ως νεκροί. Αυτά γνωρίζοντας, θέλουν σώνει και καλά να ρίξουν την παρούσα κυβέρνηση και να βάλουν στη θέση της λαομίσητες κυβερνήσεις που όμως θα υπηρετούν τα συμφέροντα της Δύσης, με όποιο κόστος για τον ελληνικό λαό, ακόμη κι αν αυτό το κόστος σημαίνει την πλήρη εξόντωσή του.

ΕΡΩΤΗΣΗ 3: ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΦΑΝΤΑΣΤΕΙΤΕ την Ευρώπη χωρίς την Ελλάδα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ, ως έδαφος, μύθος, πολιτισμός, ιστορία, δημοκρατία, είναι η Ελλάδα. Οπότε μια Ευρώπη χωρίς την Ελλάδα είναι μια Ευρώπη χωρίς ρίζες. Ένα κομμένο δέντρο που σαπίζει.

Μ' ΑΝ ΠΑΡΩ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΣΟΒΑΡΑ την ερώτηση, τι μπορώ αλήθεια να φανταστώ; Μια Ευρώπη που είναι πράγματι χωρίς την Ελλάδα, είναι μια Ευρώπη χωρίς την Ελληνική Μυθολογία, χωρίς τον Όμηρο, τη Σαπφώ, τον Ησίοδο, τον Ηρόδοτο, τον Θουκυδίδη, τον Θαλή, τον Ξενοφάνη, τον Ηράκλειτο, τον Παρμενίδη, τον Πυθαγόρα, τον Ζήνωνα, τον Εμπεδοκλή, τον Αναξίμανδρο, τον Αρίσταρχο, τον Αρχιμήδη, τον Ευκλείδη, τον Δημόκριτο, τον Αισχύλο, τον Σοφοκλή, τον Ευριπίδη, τον Αριστοφάνη, τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη, τον Επίκουρο, τον Διογένη, την Υπατία.... Μια Ευρώπη χωρίς τη Μεγάλη Ελλάδα, τον ελληνικό εποικισμό, τις ελληνικές πόλεις, από την Ιωνία και το Αιγαίο μέχρι το Γιβραλτάρ, δεν είναι μια Ευρώπη. Μια Ευρώπη χωρίς τον Μεγαλέξανδρο, χωρίς τον Θεοτοκόπουλο, χωρίς τη Βυζαντινή τέχνη, χωρίς τα ελληνικά αγάλματα και τις ζωγραφιές των αγγείων που είναι σκορπισμένα σε όλα τα μουσεία της Ευρώπης, χωρίς την Ελληνική γλώσσα που είναι σκορπισμένη σε όλες τις γλώσσες της Ευρώπης, δεν είναι μια Ευρώπη. Στην πραγματικότητα, η Ευρώπη χωρίς την Ελλάδα, δεν μπορεί να έχει Αναγέννηση, Διαφωτισμό, Γαλλική Επανάσταση. Στην πραγματικότητα, μια Ευρώπη χωρίς την Ελλάδα δεν είναι πλέον Ευρώπη, δεν μπορεί καν ν' αποκαλείται Ευρώπη, γιατί κι αυτό το όνομά της είναι Ελληνικό...